

Bayer Zsolt: Szolgálatban, erkölcsileg

2010 szeptember 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mottó: Kondorosi Ferenc, aki 2006-ban rendészeti államtitkár volt, azt mondta a bizottság előtt, hogy otthonában nézte a tévészékház ostromát, és a látottak után haladéktalanul „szolgáltatba helyezte magát erkölcsileg”.

Most még egyszer, sokadszor, és biztosan nem utoljára mondom: ott voltam, láttam. Ott voltam a tévészékház ostrománál, és láttam hátul, a Nádor utcában az állig felfegyverzett rebiszeseket. S hallottam az egyiket – nyilván valamilyen parancsnok – üvölni a telefonba, hogy „(...) nem érdekel, b...meg! Odamegyek és megvédem a kollégáimat!”

Aztán nem mentek oda...

S elöl, a bejáratnál, felszerelés nélküli, rémült, sarokba szorított rendőrök álltak, összehúzódva, szó szerint a halálra várva, miközben egy rakás állat flaszterrel, téglával, kővel dobálta őket. (Azt mikor vizsgálják meg, hogy az első sorban dobálózók közül hányan voltak a titkosszolgálat emberei? Azt nem tudjuk meg soha?)

Akkor nem lehetett nem a rendőrök oldalán állni. Akkor minden tisztességes ember velük vállalt szolidaritást. Mindenki, kivéve a hatalom. Lehet itt vizsgálat, kell is, hogy legyen, egy dolgot úgysem fog kideríteni. Illetve sohasem fog tudni bizonyítani. Mégpedig a lényegét: azt, hogy 2006 szeptemberében, a tévészékház ostromakor a hatalom arra várt, hogy meghaljon egy rendőr. S a halott rendőr teste s emléke eltakarja a szöveget, s az a szöveg rémet.

Egy rendőr halálára vártak Gyurcsányék, s így ballagott el a tehetetlenség és a harag addig az október 23-ig. S ami azután történt, mind-mind a harmadik köztársaság eddigi legnagyobb szégyene.

Ahogy a Magyar Rádió udvarán kínozták az embereket a minden emberségükből kivetkőzött, állattá vált rendőrök. (Such elnök úr közben félrenézett...)

Ahogy ütöttek-verték mindenkit, válogatás nélkül.

Ahogy törték a kezeket, lábakat, ujjakat. (Név szerint ismerjük az egyiket: Vágó László volt rebiszese nagy. Egy rohadt személtáda. 2006. évi „szolgáltatái” után elléptették, majd leszerelt. Doszpot Péter biztonsági cége alkalmazta – ki más?! –, és a Mammut kereskedelmi központban dolgozott. Megússza? Megúszhatja?)

Ahogy kilépték a szemeket. Ahogy rúgták a földön fekvőket. Ahogy káromkodtak, megaláztak, sárba tiportak mindent és mindenkit. Ahogy feltámadt bennük a nyilas-ávós pribék...

Akkor nem lehetett nem a tüntetők oldalán állni.

Akkor minden tisztességes ember a megaláztatott és megnyomorítottak oldalára állt, velük vállalt szolidaritást, és szívéből gyölölte, megvetette az összes állattá vált rendőrt, aki ebben részt vett. Minden tisztességes ember – kivéve a hatalom. Lehet itt vizsgálat, kell is, hogy legyen, a lényegét úgysem tudja majd bizonyítani. Azt, hogy a hatalom, mely a tévészékháznál saját rendőrt is fel akarta áldozni, ezt követően úgy döntött, most majd megmutatja, hol lakik az Úristen. Gyurcsányék úgy döntöttek, végigveretik, megalázzák, meggyalázzák ellenzőiket. S ha már nem sikerült rendőrt áldozniuk, hát akkor nekifognak a dolognak a másik végéről: akkor majd rászabadítják a népre az elállatiasodott és bosszúszomjas rendőröket. Akkor majd áldoznak életet a másik oldalról.

Ennyi ez a mocskos történet.

S a háttérben ott a liberális, baloldali értelmiség és a média, amely mindezt helyeselte, megtapsolta. A liberális Domszky, aki tüntetőleg kitüntette mindezért Gergényit. (Meg Vágót, és még ki tudja, hány rohadékot...) Kitüntettek, hátakat lapogattak, összevgyorogtak, megmagyaráztak, közben a bírók tárgyalás nélkül osztották az elzetes letartóztatásokat, mert ezt parancsolták nekik, s mert hajlandók és képesek voltak végrehajtani a parancsot.

Gyurcsányék és a velejéig rothadt értelmiségük 2006. szeptember 18. és október 23. között felfüggesztették a köztársaságot. Most meg nagyon féltik. És mófőlelt csodálkoznak, hogy a törött ujjú, kilépt szemű, megtaposott, a jognak asztalától elrugdalt fiatalok nagy számban tesznek a köztársaságra.

Hát ne csodálkozzatok, gazemberek! Hanem imádkozzatok! És helyezétek magatokat haladéktalanul szolgáltatba. Legalább erkölcsileg...

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló